

При цьому, не виключається вчинення таких злочинів які пов'язані з корисливою мотивацією, а саме: шахрайство, крадіжки, грабежі, розбої тощо.

Тому ми можемо зазначити, що ігromанія все ж таки має певний зв'язок зі злочинністю, який полягає не лише у стані ігрової залежності, що супроводжується зниженням рівня усвідомлення дійсності та самоконтролю, розвитку ігromанії, постійної потреби у грошах, але й іншими найбільш не безпечнішими формами злочинності

Отже, ведучи мову про залежність від ігор, потрібно усвідомлювати, що ігromанія є психічним захворюванням, яка може бути наслідком певних емоційних та психічних розладів, що можуть призвести до вчинення злочинів. Таким чином, на нашу думку, ігromанію обгрунтовано розглядати як певне фонове явище, що відіграє велику роль у механізмі детермінації злочинності.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97:316.624

Євгенія Сергіївна БАДЬОРНА,
курсант групи Ф1-301 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.*

НАРКОТИЧНА ЗАЛЕЖНІСТЬ ОСОБИ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК З МЕХАНІЗМОМ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОЇ ПОВЕДІНКИ

Серед чинників, що стимулюють розвиток сучасної злочинності велике місце займають фонові явища, котрі являються переломним фактором у вчиненні особою кримінального правопорушення. Вагоме місце серед них займає наркотична залежність особи, оскільки вона виступає підґрунтям для злочинної поведінки. Сьогодні під безпосереднім впливом наркотиків вчиняється велика кількість злочинів: вбивства, крадіжки, грабежі, хуліганство, злочини пов'язані з обігом наркотиків і т.д.

Вивчаючи злочин, як окремих механізм індивідуальної злочинної поведінки слід зазначити, що злочин є системою, яка підпорядковується дії певних закономірностей. Тобто механізм злочинної поведінки залежить від ситуації, негативної деформації, мотивації особи та потреб які вона переслідує. Саме тому певна негативна життєва ситуація може стати детермінантою злочинної поведінки, а результат її розвитку – злочином.

Якщо взяти до уваги, що механізм злочинності бере свій початок з певної потреби, то необхідно зрозуміти, яка саме потреба переслідується в наркоманії. Так як людина у разі відсутності наркотику та його недостачі в організмі переживає розлад та недугу, слід зробити висновок, що у неї виникають психологічні та фізіологічні потреби. Психологічні тому, що свідомість людини в першу чергу посиляє певні сигнали про необхідність задоволення потреби вживання наркотику, а фізіологічна безпосередньо у самому вживанні. Так ми отримуємо першу сходинку у системі створення злочинної поведінки – «потреба». Надалі після появи потреби у людини виникає бажання реалізації, яке говорить про те, що особа має на меті задовольнити відповідну потребу, як окрему потребу її організму. Дії цієї людини в подальшому охоплюються єдиним наміром – отримати будь-якою ціною наркотичну речовину задля задоволення власної потреби.

Однак поряд з цим, відповідне місце має і життєва ситуація, де людина шляхом пошуку наркотичних речовин, реалізує своє бажання – задоволення потреби. Так вона приймає рішення як правильно вчинити і де саме шукати відповідні речовини, яким способом їх отримати, які зусилля для цього докласти, тобто прораховує певну низку дій, що дадуть в подальшому відповідний результат. Це може бути підшукування грошей для купівлі, закупка матеріалів для виготовлення і т.д.

Саме тут знаходить своє місце злочинна поведінка. Вчиняючи заплановані дії, особа переступає межі правових норм і вже безпосередньо вчиняє злочинні дії з метою отримання наркотиків, грошей або речей задля їх придбання, а також вчиняє дії, які безпосередньо пов'язані з виготовленням, зберіганням, перевезенням та збутом наркотичних речовин. Мотивуючим фактором для неї виступає необхідність наступного життя речовини будь-якою ціною. Тому в даній ситуації і виникає замкнуте коло, оскільки в подальшому для чергового задоволення такої ж потреби людина знову ж буде діяти відповідно до цього механізму.

Отже, підсумовуючи, можна сказати, що індивідуальна злочинна поведінка особи під впливом наркотичних речовин стимулюється саме її внутрішньої мотивацією та необхідністю досягнення цілі – задоволення потреби. Саме ця необхідність стає способом життя. Це дає змогу зрозуміти, що дане суспільно-небезпечне явище може мати різні негативні прояви в суспільстві на сьогоднішній день і боротьба з ним потребує ретельного та обгрунтованого підходу.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97

Катерина Сергіївна ЄРМАКОВА,
курсант групи Ф1-303 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.*

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ РОДИНИ ЯК ДЕТЕРМІНАНТ БЕЗПРИТУЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Актуальність обраної теми полягає в тому, що прояв дитячої безпритульності становить загрозу національній безпеці України в соціальній сфері. В умовах безпритульності на дитину діють фактори криміналізації особистості, проявляються інші негативні фонові явища, такі як наркоманія, алкоголізм, жебрацтво тощо, у зв'язку з чим підвищується